

vist, ad það sem vid gerðum staðgætt gætt í þessu
efni yðri þakksamul. þezit. Eg man soo langt ad eg var
þakklát hvat lítið sem mér var hjálpat, fyrir þegar eg fór
ad hafa þessu til hugmynd um ad lera eitthvad og
fann fljótt misumminn í þó hvort það var gerð með gáfa
gæði sta með frestu og umhöllum, hvort lopt var með mér
sta moti i hverju sem var. Eg man líka soo vel eftir þó,
þegar eg var dábilit helga, og las i einhverju dagbladi
i þeim eignum laudans vöru stúlku ungungu
Keramar; og vand soo krefin of þessu ad eg fór stax
sil mönnum minnar og las fyrir henni greinina gbat
huna ad lora mér ad lora ad skrifa og reikna soo eg gæti
líka ortid ungungstannar, en hún stóð þó soo
þvinn, ad mér fell allur ketill i eld, þó hún sagði mér
ad soo framart. sem eg loði ad skrifa, mundi eg öðru
einhveru lína eitthvad mér sta öðrum til okata og
vori mér ndr ad lora ad spenna og gjöra öðrum
elka algeru vith. Eg var þó soo myg og saklaus fyrir henni
in min, ad eg held, i mamma hlypi ad segja mér satt og
þetta gæti ortid mér sta öðrum til tjóns, samt held eg
ad eg hafi náðast. hvi ad þó. Ekki vinn eg hvort eg
fór ad grata of þó ad vada ad hefja midur þessu þó
en ósjálfsóttu framfara vidleitni minna, en soo min
it man eg ad mér þótti stótt. fyrir þó, þó mér fann
eg þó andlega vada ad lora ad skrifa. þó mamma
hefti i moti þessu var það all; enni of þó ad hún
vildi mér enni allh hvi begra, heldur of þó ad hún
sta gæti enni ad framleitni mundi hvi sta meira of
þeim sem þó vöru ad alast upp, heldur en gerð var þessa
til i þó enni minna þegar hún var ad alast upp.
þó vöru þó in fyrir mér með hinar fyrstu framkvæma
litra minn i þessa áth, held eg samt ifram ad lora eitth
hvort það sem fyrir augu og eyru bar og áðelli mér ad
lata enni skrifa ömstað i þó enni of soo of þessu
lari? til, okaldi eg segna ad hálpa öðrum, of einhver

sem und þessu. Ad vildi vada til þessu er eg gæti vith
soo minn þó vöru vandi með fleiri, ad þó er vada sem þó
hafa áth met ad afla sér fradlannar, þó þó enni minna
þó vöru til þess ad midla öðrum afför sem þess
hafa minni. hvi er eg ortin vith eldi en eg var þó
ar eg hugaði ad eg gæti þessu einhverja dýr lina
til ad hafa yfir enni reyndar sem egn linn. þó soo
hvat hugaði eg enni, en sem ungungstannar i þó
þat okaldi eg ad vada hvi minna enni hvi soo
i líd minna - ja, eg er ortin eldi og margt hvi
ad þó og hepa sem okaldi er, þó mér fannist eg allþof
lítið hafa minni. En þó hvi þessu vildi eg gjarna
okaldi ad þó, of fleiri i þessu sta komur vith gfa
sij fram, ad stúlku sem enni i þessu, vori
vith einhver til þessu (okaldi) i þessu sta enni
hvi enni, of þó hvi lína til ad enni þó.
Eg held hefti soo margar okaldi þessa enni þat ad
þó þessu enni soo vith sem ad meira vathlið
in enni sta okaldi þó i þat, og er þat okaldi.
leidinlegt fyrir þó, of ósjálfsóttu okaldi þat
leidinlegt sem eldi enni of vid enni þessu
soo minni til handanna, en hvi vith hvort
þessa, hvi þessu þessu okaldi þá nokkurum
lína enni þó til ad lora soo minni; enni
gerð þat ad einhver þessu lora þat enni of ad
þat þá enni nema velgeringur ad einhver
gof þessu leid þessu i lína. Eger viss man
ad þó þessu þakksamul. i moti þessu hvi, of þessu
vori of þessu þessu i þó. Afför of okaldi ad segna
nafni minni in, vith eg vith i þó ad þó okaldi
sem nokkur vilja sinna þessu máli, enni
nógu in i bladi til ritstj. þessu of
lora hvi þá (ritstj.) þó vith hvi of annar
vit þessu hvi enni fundum þessa máli þessu
þat hvi vith okaldi in vith of ad þessu

on erri einu og mi i sœttar iðtinn og ros allri höfðingjum
sjómanni að vora gerð að skuldu að leggja sjóm. sj.
sem met lömanum yrdi oflugur elliðyðkum þeirru
sem i þann hefdu lagt eftir því sem lof þann mundi
þá gæra hæt fyrir. Til þess að þá þessu fram gæf
allu formenn að leidda þá samtökum og bindja
sejst um. að kvæða alla hlutadeigandi formenn
og skipa eigendur til fundar og róa þar og samf.
niðja físhiv. samf. og þá hana seot þetta af antur.
þvíir mótta va þar vat lit. Ef menn vildu skuldi
og leggja lit mitt i þessu efni, eftir því sem of
hefti vit á. Hér eru ni margir formenn i skuta-
rum og vori þar bœði þarfl. og sornasaul. þvíir
þá, að gangast þvíir þessu, enda hygg ég þat aut umid
þvíir höfðingjar mundu verða þvíir fylgjandi i þessum
af þessum. Egtæora þvíir á alla þá formenn sem i. P. þell.
eru, að lata ni sjá at þeir vilji umboð á þessu, vilji
votnda líf iðb og manna sanna, en lati af þessu
leypa iðb bœnda á híd gagnstæða. Hvat segid þit
ni nu þetta heidsutu formenn? Viljid þit ni heyrna
þat optar at i kaupingerleypid deyd i hörmuleg-
asta hátt fleiri sta þess af yðkum þá þessu og
þvíirleypustu mönnum i bœgt a stæidi frá þessu og
börnum, sem ávalt, hofa met von og alla á eftir
þeim og yðkum i þessu stæidi sem þit leypid frá
landi yðri i gegnum brinnid og botana herna
þvíir framán, brinnid og botana, sem dag og nótt,
er eftir á, hvata lístinglaþit yðri þeim, sem hafa
ortid at lísta ofvvaldi þessu og lotu þá lísting
yðri höfðingjum sínum, en þeir eru all af margir sem
vit sötumum úr hafi sjóm og vitum að hafa ortid at
sjómum at brat. Þó all þessu at vora ni við höfð
gætu mætu autvikað lístid við sleppna, en of

vona, að þau verði þvíir þessu, sem fleiri þessu at vora
votud og vid sem seð höfðingjum hafa sket og af
leitingarnar af átal fleirum sleppum, erum þessu
lístis skuldi þit at hýðna met rötum og dæd, þvíir
líst hvars einstaksmanns, er óm staulega deyrast
allu mannfél. og þó seotast. þeim, sem á einhverum
hátt eru tengdir þeim sem þvíir sleppum verða.